

DECIZIE

08 februarie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd recursurile declarate de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „M.C.F.-Engros” împotriva Liliane Postică și SRL „Autodominant-Service”, privind încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere,

împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și 30 noiembrie 2016, prin care s-a respins demersul privind scutirea de la plata taxei de stat și prin care au fost restituie cererile de apel depuse de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service”,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2015 SRL „M.C.F.-Engros” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliane Postică și SRL „Autodominant-Service”, solicitînd încasarea în mod solidar a sumei de 42 612,20 lei cu titlu de datorie, suma de 33 876,70 lei cu titlu de penalitate, suma de 4 351,70 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 04 iunie 2014 SRL „M.C.F.-Engros”, în calitate de vânzător, a încheiat cu SRL „Autodominant-Service”, în calitate de cumpărător, contractul de vânzare cumpărare a materialelor de construcție cu nr.6961/14, garantat prin contractul de fidejusiune semnat de Liliana Postică la 16 iunie 2014. Neexecutarea obligațiilor de plată pentru marfa livrată de SRL „M.C.F.-Engros” a servit temei de inițiere a acțiunii civile.

Prin hotărîrea Judecătoria sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 08 decembrie 2015, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „M.C.F.-Engros” împotriva Liliane Postică și SRL „Autodominant-Service”.

La 12 ianuarie 2016 SRL „Autodominant-Service” a contestat cu apel hotărîrea Judecătoria sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 08 decembrie 2015.

La fel, la 12 ianuarie 2016 Liliana Postică a contestat cu apel hotărîrea Judecătoria sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 08 decembrie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016 nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de Liliana Postică și SRL „Autodominant-Service” și s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume, indicarea motivelor de fapt și de drept pe care

se întemeiază apelurile și prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1 818,87 lei.

Ulterior, Liliana Postică și SRL „Autodominant-Service” au prezentat cereri de apel motivate, cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelurile.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2016 a fost respins recursul declarat de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 au fost respinse cererile Liliane Postică și SRL „Autodominant-Service” privind scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 au fost restituite cererile de apel depuse de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service”.

La 01 decembrie 2016 Liliana Postică a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, solicitând casarea încheierii recurate și admiterea cererii privind scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea cererii a indicat că încheierea recurată este una ilegală, ori instanța de judecată a apreciat în mod arbitrar probele, având în vedere că starea financiară precară a recurentului și faptul că are la întreținere un copil minor, duc la imposibilitatea achitării taxei de stat.

La fel, la 01 decembrie 2016 SRL „Autodominant-Service” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 solicitând casarea încheierii recurate și admiterea cererii privind scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea cererii a indicat că încheierea recurată este una ilegală, ori instanța de judecată a apreciat în mod arbitrar probele, având în vedere că starea financiară precară a recurentului duce la imposibilitatea achitării taxei de stat.

La 01 decembrie 2016 Liliana Postică a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitând casarea încheierii recurate, nefiind de acord cu aceasta.

La fel, la 01 decembrie 2016 SRL „Autodominant-Service” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitând casarea încheierii recurate, nefiind de acord cu aceasta.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service” ca fiind neîntemeiate, din considerentele ce urmează.

În speță, la 12 ianuarie 2016 Liliana Postică și SRL „Autodominant-Service” au contestat cu apel hotărîrea Judecătoriei sectorului Botanica, municipiul Chișinău, din 08 decembrie 2016 (f.d.42;43).

Conform art.364 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Conform art.365 alin.(1) lit.d) din Codul de Procedură Civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Conform art.368 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În acest sens, instanța de apel, ghidându-se de prevederile legale citate supra, în mod just a dispus de a nu da curs cererii de apel, în condițiile în care nu au fost respectate exigențele stabilite de lege, nefiind prezentată dovada de plată a taxei de stat și nici cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Ulterior, neajunsurile cererii de apel au fost înlăturate parțial, fiind prezentate cererile de apel motivate și înaintat un demers privind scutirea de la plata taxei de stat.

Conform art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei. Se cere a fi precizat că scutirea de la plata taxei de stat, prin prisma art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, este un drept al instanței de judecată, dictat de capacitatea reală a justițiabilului de a achita taxa de stat calculată conform Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992, capacitate care urmează a fi apreciată de către instanță și care urmează a fi nemijlocit reflectată de probele anexate la dosar în acest sens.

Colegiul atestă faptul că, la materialele dosarului, întru argumentarea temeiniciei demersului de scutire de la plata taxei de stat s-a invocat, în mod declarativ, starea financiară precară.

În acest sens Colegiul reține că recurenții nu au prezentat probe suficiente în vederea determinării situației materiale reale a acestora și determinării imposibilității de a suporta cheltuielile vizate de plata taxei de stat sau caracterul excesiv al acesteia, fiind în mod declarativ formulat un demers.

De altfel, CtEDO a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției și impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy –Miloslavsky vs. Regatul Unit), urmează a fi una justificată, generată de situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție.

Reieșind din prevederile art.85 și art.118 din Codul de Procedură Civilă, urma ca instanței de judecată să-i fi fost administrate probe care urmau să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat, însă recurenții au evitat să probeze acele circumstanțe care fac imposibilă achitarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel în mod just a respins demersul de scutire de la plata taxei de stat, nefiind justificată necesitatea scutirii de la plata taxei de stat.

Însuși argumentarea recurenților este apreciată de Colegiul ca fiind declarativă și care nu poate fi reținută întru admiterea recursului, ori aceștia au evitat să-și confirme propriile argumente.

Cu referire la recursurile declarate de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, Colegiul

notează că, în speță, aceștia nu au înlăturat neajunsurile cererii de apel, motiv pentru care instanța de apel, ghidându-se de prevederile legii, corect a dispus restituirea cererii de apel, ori conform art.369 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Colegiul reține că Liliana Postică și SRL „Autodominant-Service” au cunoscut despre necesitatea înlăturării neajunsurilor cererii de apel și prezentării dovezii de plată a taxei de stat încă din momentul recepționării încheierii de a nu da curs cererii de apel din 26 februarie 2016 (f.d.51-52), pe care ultimii au contestat-o.

În aceeași ordine de idei Colegiul notează că, deși prin încheierea Curții de Apel din 19 octombrie 2016 s-a respins cererea de amânare a ședinței de judecată, materialele dosarului confirmă faptul că ședința de judecată din 19 octombrie 2016 a fost amânată pentru data de 30 noiembrie 2016 (f.d.109), astfel Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service” au beneficiat de un termen suplimentar în vederea înlăturării neajunsurilor, însă au omis să acționeze în vederea apărării propriilor drepturi și interese.

În aceste condiții, Colegiul apreciază recursurile declarate de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service” ca fiind neîntemeiate și care necesită a fi respinse, ori încheierile Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și din 30 noiembrie 2016 sunt întemeiate și justificate de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierile recurate urmează a fi menținute.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit.a), art. 428 din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Liliana Postică și de SRL „Autodominant-Service”.

Se mențin încheierile Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și din 30 noiembrie 2016, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „M.C.F.-Engros” împotriva Liliane Postică și SRL „Autodominant-Service”, privind încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

